

BẢN TIN

Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vinh Nghiêm Hải Ngoại
5913 Colebrooke Lane- Louisville, KY. 40219 * USA * Phone : (502) 694-1897 - E-Mail : Tong57@aol.com

Năm thứ 6 Số 43
Phật lịch 2540
Ngày 15-1-1997

Mục lục

*

Thư ngỏ	Trang 1
Người phụ trách	
Chúc mừng năm mới	2
Ái Hữu Vinh Nghiêm HN	
Tin tức	3
Tổng hợp tin	
Phân ưu	4
AH GDPT VN HN	
Cùng nhau học hỏi	5
Phước Tuệ	
Xuôi Nam	6
Tâm Không	

*

Thư ngỏ

*

Một lần nữa Xuân lại về, mỗi mùa Xuân về chúng ta không thể không nhớ đến cố hương, nơi chôn nhau cắt rốn, nơi chúng ta đã đi chùa, sinh hoạt Gia Đình Phật Tử.

Xuân về mang lại cho chúng ta niềm tin yêu một mùa Xuân Di Lạc, một mùa Xuân Đạo Hạnh, chúng ta không thể quên bài thơ " Cáo Tật Thi Bệnh " của Thiền sư Mãn Giác (1052-1096) đời Lý :

Xuân đi trăm hoa rụng,
Xuân đến nở... trăm hoa.
Trước mắt, đời chuyển biến...
Đầu xanh tuyệt điểm pha !
Đừng nghĩ :
Xuân tàn hoa sẽ rụng,
Bên thềm mai nở trắng đêm qua !

Thiền sư Giác Hải đời Lý, cũng có một bài thơ Xuân :

Xuân lai hoa điệp thiện tri thì :
Hoa điệp ung tu cộng ứng kỳ,
Hoa điệp bản lai giai thị ảo,
Mạc tu hoa điệp hướng tâm trì.

Thi sĩ Ngô Tất Tố dịch :

Xuân sang hoa bướm khéo quen thì,
Bướm lượn hoa cười vẫn đúng kỳ,
Nên biết bướm hoa đều huyền ảo,
Thầy hoa mặc bướm để lòng chi !

Hy vọng năm mới chúng ta sẽ có một năm đạo hạnh, Ái Hữu Vinh nghiêm sẽ có những hoạt động hữu ích, tình LAM chúng ta sẽ gắn bó với nhau hơn.

Người phụ trách

Cung Chúc TÂN XUÂN

XUÂN ĐÌNH SỬU 1997

Kính chúc chư tôn đức Hòa Thượng, Thượng Tọa, Đại Đức Tăng, Ni năm mới pháp thể khương an, chúng sanh dị độ.

Kính chúc các đơn vị Gia Đình Phật Tử năm mới Phật sự viên thành.

Kính chúc Huỳnh Trưởng và Đoàn sinh các cấp Gia Đình Phật Tử Việt Nam năm mới Phước, Trí tròn đầy. Thân tâm thường an lạc.

Kính chúc quý Anh Chị thành viên Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại và gia đình năm mới Vạn sự như ý cát tường.

Ban Chấp Hành

Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại

Tin tức Tin tức Tin tức Tin tức Tin tức Tin tức Tin tức Tin tức Tin tức Tin

ÚC CHÂU : Gia Đình Phật Tử Việt Nam Tại Úc Đại Lợi và Tân Tây Lan đã mở Đại Hội Huynh Trưởng Kỳ 4 vào những ngày 26,27 và 28 tháng 12 năm 1996 tại chùa Pháp Hoa, thành phố ADELAIDE tại tiểu bang Nam Úc.

Đại Hội được đánh giá là đã thành công, nhờ sự quyết tâm của các Huynh Trưởng để vượt qua bao khó khăn sau khi đã bị Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống

Nhất Úc Đại Lợi và Tân Tây Lan ra Quyết Định số: 45/94/VHĐ/ITK/VP ngày 27-12-1994 đình chỉ hoạt động của Ban Hướng Dẫn Trung Ương GĐPTVN tại Úc Châu.

Đại Hội Huynh Trưởng kỳ 4 đã quyết định điều chỉnh Nội Quy, bầu Ban Hướng Dẫn Trung Ương Gia Đình Phật Tử Việt Nam Tại Úc Đại Lợi, thành phần như sau :

Cố vấn Giáo hạnh : - Thượng Tọa Thích Phước Nhơn

Cố vấn truyền thống : - HTr. Nguyễn Mẫn Lê Viết Lâm

- Như Dũng Nguyễn Đại Bội

- Minh Hiệp Nguyễn Hoà

Ban Thường Vụ

Trưởng Ban : - HTr. Nguyễn Chi Hồ Công Dương

Phó Trưởng Ban Đặc Trách Miền Tịnh Khiết : - HTr. Quảng Giải Huỳnh Kim Hóa

Phó Trưởng Ban Đặc Trách Miền Thiện Minh : - HTr. Minh Hoàng Diệp Khôi

Phó Trưởng Ban Đặc Trách Miền Tâm Minh : - HTr. Thiện Chơn Lê Quang Toàn

Tổng Thư Ký : - HTr. Tâm Anh Nguyễn Diệu Ly

Thủ Quỹ : - HTr. Nguyễn Trọng Phạm Mạnh Quý

và 10 Ủy viên khác

Trong Đại hội có lễ Thọ Cáp của các Huynh Trưởng, đêm cuối cùng có tổ chức Văn nghệ rất vui. Theo dự án năm 1997 BHDTW GĐPTVN TUĐL sẽ tổ chức các Trại Huấn Luyện Lọc Uẩn, A Dục và Huyền Trang tại Tiểu bang Tây Úc.

Hoan hô Hội Đồng Quản Trị Huynh Trưởng GĐPTVN Tại UDL đã tổ chức được Đại Hội IV. Mừng Đại Hội IV đã thành công. Chúc mừng BHDTW GĐPTVN TUĐL nhiệm kỳ 4 hoàn thành xuất sắc nhiệm

vụ được Đại Hội giao phó, tổ chức và sinh hoạt GĐPT TUĐL ngày càng vững mạnh, đoàn kết keo sơn hơn.

CALIFORNIA : Nhóm Nghiên Cứu Cải Tiến Tu Học thuộc Ban Điều Hợp Trung Ương Gia Đình Phật Tử Việt Nam Tại Hải Ngoại đã hoàn tất công trình in quyển tài liệu 50 NĂM - XÂY DỰNG GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM, sẽ tổ chức lễ ra mắt tại San Jose, Santa Ana, San Diego ở California trước rồi sẽ phát hành khắp nơi. Hy vọng chúng ta sẽ có sớm để đọc quyển sách giá trị này.

Thư Chúc Tết Đình Sứ

Bác Trưởng Ban Hướng Dẫn GĐPT Miền Vĩnh Nghiêm : Nhuận Pháp Tôn Thất Liệu :

Chúc tất cả quý Anh Chị Em thành viên Ái Hữu GĐPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại và gia đình năm mới sức khoẻ Khang an, vạn sự cát tường

Trưởng Tâm Lạc Nguyễn Văn Thục

Xin chuyển lời thăm hỏi Đại Gia Đình Ái Hữu Vĩnh Nghiêm chúng ta, đặc biệt các Anh Chị Cao Niên... tuổi ngoài SÁU MƯƠI, BẢY MƯƠI và xin cầu chúc năm mới sức khoẻ dồi dào, vui vẻ, hưởng hạnh phúc cùng con cháu và bà con thân thuộc.

NĂM ĐÌNH SỬ và những năm kế tiếp sẽ là giai đoạn chuyển tiếp tích cực để tất cả chúng ta cùng được sum họp tại QUÊ HƯƠNG THÂN THƯƠNG.

Trưởng Nguyễn Mẫn Lê Viết Lâm Cố Vấn Truyền Thống BHDTW GĐPTVN TUĐL

Cho gửi lời thăm tất cả anh chị em chúng ta, cầu chúc thân tâm thường an lạc.

Bản tin 43 Trang 3

PHÂN ƯU

*

Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại vừa được tin :

Chị NGUYỄN NGỌC BÊ

Pháp danh Thiện Siêu

(Thân sinh Chị Nguyễn Thị Tâm thành viên Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại)

Đã mất phần hồi 4 giờ 25 sáng ngày 17 tháng 1 năm 1997

(Nhâm ngày Mồng 9 tháng Chạp năm Bính Tý)

Tại Quận 3, Sài Gòn

Việt Nam

Hưởng thọ 82 tuổi

*

BAN CHẤP HÀNH

&

Toàn thể thành viên ÁI HỮU GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VĨNH NGHIÊM HẢI NGOẠI

Thành kính chia buồn cùng Chị Nguyễn Thị Tâm và tang quyến

Nguyện cầu cho hương linh

Chị Nguyễn Ngọc Bê

sớm tiêu dao miền Cực Lạc

Cùng nhau học hỏi

Phúc Tuệ

“Làm thế nào để có trí vô sư? Câu hỏi này có lý không?”

Đó là vấn đề đã được đặt ra trong kỳ trước. Chúng tôi chưa nhận được đáp ứng của bạn!

Câu hỏi làm thế nào luôn luôn là một câu hỏi hay, nó mang đầy thiện chí muốn học hỏi đáng khen tặng, nhưng được đặt ra ở đây thì đáng cho ăn gậy, vì hỏi: “Làm thế nào? Là muốn chỉ bày phương pháp, cách thức để đạt được mục đích nhưng nếu đã có phương pháp cách thức để chỉ bày thì cái trí đạt được đó là Trí hữu sư chứ đâu còn là Trí vô sư nữa.

Hỏi thế ăn gậy là phải.

Có câu chuyện như sau (1):

Nan-in một thiền sư sống vào thời Minh Trị (1868-1912) tiếp một giáo sư Đại học đến hỏi về Thiền. Nan-in mời khách uống trà, ông lấy bình trà rót vào tách của khách, đầy rồi nhưng vẫn thản nhiên rót tiếp.

Vị giáo sư ngồi nhìn nước trong tách tràn ra mãi, cuối miệng nói:

“Đầy quá rồi xin đừng rót nữa!”

“Giống như tách trà này” Nan-in nói “ông cũng đã đầy ắp những quan niệm, những tư tưởng làm sao tôi có thể bày tỏ cho ông được, trừ phi ông cạn tách của ông trước.”

Câu chuyện hết.

Các bạn nghĩ sao? Phải chăng Nan-in muốn trao một Thông điệp: Nếu cứ ôm cứng lấy Trí hữu sư, hay nói cách khác, nếu không rời xa được hay vượt thoát được Trí hữu sư thì chẳng bao giờ hiển lộ được Trí vô sư.

Các Thiền sư là những người đã đạt được Trí vô sư và sống với trí đó, không như chúng ta sống với Trí hữu sư là trí đã được vun đắp bằng những khái niệm, ngôn từ ngay từ khi còn trong bụng mẹ, và có lẽ từ bao kiếp trước, vượt thoát nó quả là muôn vàn khó khăn.

Dưới đây là câu chuyện của một sự vượt thoát (1)

Kitano Gembo là sư trưởng của chùa Eihei, mất vào năm 1933, khi ông 92 tuổi, suốt đời ông là một chuỗi vượt thoát những vướng mắc của cảm xúc cũng như của kiến thức.

Lúc 20 tuổi, ông sống lang thang không nhà, một lần đang đói, gặp một du khách cho một miếng thuốc, ông hút thấy ngon làm sao, du khách hào phóng cho ông thêm để giữ hút, khi du khách chia tay ông chợt nghĩ: “Những vật thích thú có thể quấy phá sự thiền định. Trước khi đi xa hơn, tốt hơn bây giờ ta hãy dừng lại.” và ông vứt bỏ hết thuốc lá.

Khi 23 tuổi, Kitano học kinh Dịch, lúc đó mùa Đông lạnh, Kitano cần một ít quần áo ấm nên viết thư xin Thầy ở cách xa ông khoảng 100 dặm. Mùa Đông gần tàn mà ông chẳng nhận được gì. Kitano bèn bói dịch biết được thư đã đến tay Thầy, sau quả nhiên ông nhận được đáp thư nhưng không nói gì về quần áo. Kitano tự nghĩ: “Nếu ta cứ đắm chìm vào kinh Dịch thế này thì ta sẽ chểnh mảng việc thiền định mất” và Kitano từ bỏ kinh Dịch, không bao giờ cần tới những năng lực huyền bí của nó nữa.

Lúc 28 tuổi, Kitano học cách viết chữ đẹp và làm thơ hay khiến thầy dạy cũng phải ca ngợi, nhưng rồi ông tự nghĩ: “Nếu bây giờ ta không dừng lại, ta sẽ là một thi sĩ chứ không thể là một thiền sư” và Kitano không bao giờ làm thơ nữa.

Các bạn thấy sao? Chúng ta có thể có được những lần tự nghĩ như Kitano không? Có lẽ có được khi chúng ta sắp thất bại hay gặp trở ngại trong công trình nào đó, chớ khó mà sắp thành công hay thành công rồi mà lại có thể dứt bỏ được. Tuy nhiên khi đã có quyết tâm thì có lẽ không dứt bỏ được nhiều, chúng ta cũng sẽ dứt bỏ được ít.

Chờ đợi sự đóng góp và ý kiến của các bạn.

(1) Trích trong Góp Nhặt Cát Đá do Đỗ Đình Đồng dịch

Một chuyến xuôi Nam

Tâm Không

Mặt trời lên đã hai sào, rời khỏi chùa Long Vân từ đầu canh năm, Tuyên Giám đi khá lâu trên con đường mòn tro bụi này, hai bên đường chỉ là những mảnh đất khô cằn, xác xơ cây cỏ, thỉnh thoảng có đôi mái nhà tranh chen lẫn với những tàn cây ăn trái, bên cạnh đó có thung lũng nhỏ trồng ngũ cốc, nằm ven con suối.

Vấn đường xuôi về Nam, đi gần đến chân núi, cây cối nhiều hơn, hầu hết là cây tùng, đến một ngã ba bên tay phải, đó là đường dẫn lên núi, chỉ đi khỏi ngã ba vài bước là một quán nước bằng tranh nằm bên vệ đường.

Quán tranh nhỏ, bề ngang chừng bảy thước ta, bề sâu dài hơn chừng một thước, có vách ngăn chia ra làm hai phần, nửa gian trước bán quán, nửa gian sau để ở, bên tay trái có thêm chái bếp, quán đã mở cửa, chái hiên phía trước đã chống lên, dọc theo hàng hiên trước, quán treo lủng lẳng mấy nải chuối chín vàng, mấy cái bánh gói, và những cái thẩu đựng bánh kẹo ở trên kệ đặt dọc theo hàng hiên, ánh nắng dội chênh chếch vào góc nhà.

Tuyên Giám không theo đường lên núi, lại bước vào quán. Thấy khách, bà chủ quán từ trong phía chái bếp bước ra, chấp tay cung kính cúi đầu chào khách:

- A Di Đà Phật ! Mời Thầy ngồi.

Vừa xá chào xong, chủ quán bước tới bộ ván, trải chiếu ra, với tay lấy bình nước từ cái kệ ở hàng hiên, đem đặt ở giữa chiếu, nói tiếp :

- A Di Đà Phật ! Thầy đến sớm quá, con chưa kịp chuẩn bị chi cả, sáng sớm con cúng Phật vừa xong, bình nước hãy còn, xin mời Thầy dùng chén trà, trong khi chờ đợi con chuẩn bị bếp núc.

- Được ! Bà cứ để tôi tự nhiên, tôi cũng muốn ngồi nghỉ một chốc đã.

Nghe xong câu nói của vị khách Tăng, bà chủ quán xá một xá rồi lui vào chái bếp lo công việc của bà.

Còn lại một mình, Tuyên Giám bước lại bộ ván, cúi bả bọc hành lý trên lưng xuống, ông để nó dựa vào vách bên trong, ghé ngồi xuống bộ ván, dùng hai chân chà vào nhau để phủi bụi đất, xong ông rút hai chân lên chiếu, ngồi thế bán già lưng thẳng, trông ông dáng điệu thật trang nghiêm của một vị Tăng tuổi ngoài ba mươi. Với tay lấy bình, rót nước trà ra chén, ông để ý thấy nước vẫn còn bốc làn khói mỏng mong manh tựa như

mơ hồ, cầm tách trà đưa lên miệng, mùi trà ướp sen thoang thoảng bốc lên, ông uống một hớp nhỏ hương vị trà nóng và đắng tan dần trong cơ thể, để lại trên lưỡi ông vị ngọt thấm dần.

Ông ngồi xây lưng vào vách, mặt nhìn ra con đường cái quan, con đường chính xuôi ngược Nam Bắc, bên tay trái ông là con đường dẫn lên núi, bên tay phải là chái bếp, ánh nắng rọi khắp sân, bên kia đường là đồi trọc nối tiếp đồi trọc tận chân trời xa, rải rác đó đây những bụi cây xanh điểm tô cho đồi trọc khỏi bị đơn độc buồn tẻ.

Bao nhiêu năm qua, Tuyên Giám đã bỏ ra nhiều công phu để nghiên cứu Kinh Kim Cang, ông đã chú thích những từ, những câu để làm sáng tỏ ý nghĩa của Kinh, ông đã nắm được cốt tủy của nó. Từ lâu rồi, ông nghe tiếng tăm của Thiền sư Sùng Tín, mà những Thiền sư đều phải thông suốt Kinh Kim Cang, là thứ Kinh gối đầu giường của dòng Thiền phương Nam, ông nghĩ chắc gì Thiền sư Sùng Tín đã thâm hiểu Kinh này, cho nên ông đã quyết một chuyến xuôi Nam để hội kiến với Sùng Tín.

Ông lại nghĩ, Huệ Năng thấm nhập Kinh Kim Cang, lại lợi từ Nam lên Bắc để cầu được chứng đắc; ngược lại ông thâm nhập Kinh Kim Cang, lại từ Bắc xuôi Nam để phá đổ truyền thuyết Thiền Đốn Ngộ.

Ông lại hớp một hớp trà thứ hai, hương vị đậm đà của chén trà buổi sáng trong khung cảnh thanh tịnh này, làm tăng thêm mùi đạo vị.

Không biết điều gì, khiến cho bà chủ quán từ trong chái bếp bước ra, bà dừng lại sau khi bước qua ngạch cửa chái bếp, rồi nghiêm trang chấp tay cung kính hỏi :

- Bạch Thầy ! Cho phép con tò mò được hỏi, Thầy mang những kinh sách chi trong cái bị kia mà nhiều đến thế ?

- À ! Đó chỉ toàn là những chú thích của tôi, giảng giải về Kinh Kim Cang ấy mà !

- Bạch Thầy cho con vô phép hỏi Thầy một câu nữa có được chăng ? Nếu Thầy trả lời đúng ý con, con xin đãi Thầy một bữa điểm tâm, nếu Thầy chịu thua xin mời Thầy chịu khó đi chỗ khác.

Tuyên Giám nhìn lại bà chủ quán, tuổi ngoài sáu mươi, tóc đã bạc màu, nước da trắng chứng tỏ ít đầm sương trải gió, gương mặt tròn trông phúc hậu, đôi mắt sáng ngời (

ra người có trí; nhưng theo ông dấu sao, bà ta cũng như những người đàn bà khác, ông đã từng gặp trên đường đi, cũng là những người đàn bà ở chốn quê mùa, hẻo lánh, có thể thỉnh thoảng cũng đi chùa quen được với câu kinh, tiếng kệ, ông yên chí và tự tin trả lời:

- Được ! Tôi nhận điều kiện ấy, xin bà cứ hỏi.

- Bạch Thầy ! Trong Kinh Kim Cang con đọc thấy câu này : Tâm quá khứ không thể đắc, tâm hiện tại không thể đắc, tâm vị lai không thể đắc. Vậy Thầy cần " *điểm tâm* ", xin cho con biết là Thầy điểm cái Tâm nào ?

Sở học của Tuyên Giám với tất cả những chú giải của ông, không thể trả lời được một chữ nào với câu hỏi này, ông vội vàng đuổi chân ra, xoay người bước xuống đất, lẳng lặng với tay lấy bọc hành lý mang lên lưng, ông chấp tay xá bà chủ quán, miệng chào câu niệm Phật, rồi bước ra khỏi quán với bụng trống rỗng, y như những hôm lỡ bước không gặp được quán xá bên đường.

Vừa đi ông vừa suy nghĩ việc mới xảy ra, đây là lần đầu tiên ông đụng phải vấn đề, bao nhiêu năm qua, ông nghĩ rằng ông đã đắc được cốt tuỷ của Kinh Kim Cang, ông sẽ đối diện với Sùng Tín và những chú giải của ông sẽ bẻ gãy mọi hiểu biết của Sùng Tín, nhưng thật chẳng ngờ, chỉ là một bà chủ quán quê mùa đã làm cho sở đắc của ông vô dụng, vậy thì đối với Sùng Tín chuyện sẽ ra sao ?

Tuyên Giám đi cho đến quá Ngọ mới đến Long Đàm tự, gặp Tri Khách, ông cho biết mình từ miền Bắc đến nơi đây để ra mắt Sùng Tín, ông đã được Tri khách mời ở lại nghỉ ngơi, và cho biết có thể vào buổi chiều, Thiền sư sẽ tiếp khách Tăng.

Đến chiều tối hôm đó, vị tri khách đưa Tuyên Giám vào hậu liêu để ra mắt Long Đàm, gặp ông, Hòa Thượng hỏi :

- Sư đến đây, đã thấy được những gì ?

Ông trả lời ngay :

- Tôi có nghe người ta nói nhiều về cái Đàm Ròng (Long Đàm), nay đến đây mới biết đàm cũng chẳng có, làm gì có rồng ở đây !

Hòa Thượng Long Đàm ôn tồn đáp :

- Thật ra thì ông đang ở giữa cái Đàm Ròng rồi đó !

Rồi cả hai trao đổi về những ý nghĩa thâm mật trong Kinh Kim Cang, từ giờ nọ sang giờ kia, cho đến đêm đã bước sang canh hai, ngài Long Đàm mới hỏi :

- Đi đường xa đã thấm mệt, khuya rồi sao ông không về nghỉ ?

Bản tin 43 Trang 7

Tuyên Giám rất lấy làm thích thú được tiếp chuyện với Sùng Tín, nhưng có lẽ Sùng Tín muốn nghỉ ngơi, cho nên đã nhắc khéo ông câu đó, ông chào Sùng Tín, tay mở cửa liêu định bước ra, nhưng bên ngoài, đêm ba mươi trời tối đen như mực. Nhân đó, muốn hiểu thêm Sùng Tín, ông bèn quay lại nói :

- Bên ngoài trời tối quá !

Hòa Thượng Long Đàm với tay lấy cây đuốc giấy dặt trên vách, châm vào ngọn lửa của cây nến dặt trên bàn, đuốc đã cháy, ông đưa cho Tuyên Giám. Lúc Tuyên Giám vừa định cầm lấy, ông vội thổi tắt. Sự kiện đột ngột đó, làm cho tâm Tuyên Giám bộc phát bùng sáng trước chân lý Thiền.

Tuyên Giám cung kính vội quỳ xuống đánh lễ Long Đàm, Hòa Thượng hỏi :

- Sư đã thấy được những gì ?

- Bạch Hòa Thượng ! Từ nay trở đi, con chẳng còn chút nghi ngờ những lời dạy nào của Lão Hòa Thượng trong thiên hạ nữa!

Đêm ấy nằm trong phòng khách tăng, ôn lại chuyện đã qua, Tuyên Giám trần trọc khó ngủ. Tờ mờ sáng hôm sau, đem tất cả những chú giải Kinh Kim Cang, ông đã bỏ công thâm cứu, ghi chép, từng coi trọng nó, đi đâu cũng đem theo bên mình, ném tất cả vào ngọn lửa hồng, chúng đã cháy hết ra tro bụi, thành dĩ vãng không còn lưu lại chút nào.

Cũng ngày hôm đó, Hòa Thượng Long Đàm thăng đường, ngài nói với đồ chúng :

- Trong đây có một kẻ rỗng như rừng gươm, miệng như châu sa, bị đánh một hèo mà chẳng quay đầu lại, mai kia một nọ sẽ leo lên đỉnh cao mà dựng đạo của ta.

Từ đó Tuyên Giám ở lại Long Đàm Tự, ngày đêm tu tập, tôn thờ Thiền sư Sùng Tín làm Thầy.

Về sau vua Đường Võ Tồn hạ lệnh phá hủy chùa chiền, bắt Tăng, Ni ở những ngôi chùa bị phá hủy đó phải trở về sống đời thế tục, Tuyên Giám cùng với một số đệ tử phải vào trong rừng Độc Thù, sống ẩn dật để làm tròn nhiệm vụ duy trì chánh pháp, nêu cao ánh sáng của Thiền Tông, ngài đã phải trải qua những ngày tháng khắc khổ nơi rừng sâu núi thẳm, có những hôm Thầy trò cơm không đủ ăn, y mặc không đủ ấm, thời gian tuy ngắn nhưng có khác chỉ lúc Huệ Năng phải ở ẩn nơi Từ Hội với bọn thợ săn, rồi Võ Tồn mất, Tuyên Tôn lên nối ngôi ra chiếu chỉ phục hưng Phật Giáo.

Tuyên Giám cùng với những môn đệ lần lượt trở về chùa cũ, danh tiếng của ngài từ trước đã lan xa, vua thỉnh ngài về Trụ Trì một ngôi đại tự ở kinh đô, ngài nghĩ rằng sau mấy năm Pháp nạn, nay cần phải đến kinh thành, nơi phồn hoa đô hội đó việc phục hưng, truyền bá đạo Phật dễ lan rộng nhanh chóng khắp nơi. Do đó ngài nhận lời trụ trì ngôi Đức Sơn Tự, nó đã trở thành một

Thiền Viện tiếng tăm khắp cả nước, từ đó ngài có hiệu là Đức Sơn Tuyên Giám.

Thiền sư Đức Sơn tiếp tục xiển dương Thiền Đốn Ngộ, ngài thường dùng gậy đánh những học Tăng đến tham thỉnh dù họ nói đúng hay sai, trả lời hay im lặng. Thật là một phương pháp giáo hóa đặc thù, hiếm có đã làm cho tên tuổi ngài chói lọi chốn Thiền lâm.

Phỏng theo Vô Môn Quan - Ngày 31-12-1996

Cảm tạ

Gia đình chúng tôi chân thành cảm tạ :

- Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Miền Vĩnh Nghiêm.

- Huynh Trưởng và Đoàn sinh các GDPT Vĩnh Nghiêm, Giác Minh và tất cả quý Anh, Chị, Em đã đến phúng viếng, gọi điện phân ưu, tụng kinh cầu siêu, tiễn đưa thân phụ chúng tôi :

Ông NGUYỄN NGỌC BÊ Pháp danh **Thiện Siêu**

đến nơi an nghỉ cuối cùng.

Trong khi cử hành tang lễ, có điều chi sơ sót xin quý vị niệm tình tha thứ.

Thay mặt tang gia : Diệu Thu Nguyễn Thị Tâm

TIN VĨNH NGHIÊM

Chúng tôi vừa nhận được thư của Anh BÙI THẾ SAN, nguyên Đoàn sinh Đoàn Nam Phật Tử La Hâu La, nguyên Liên Đoàn Trưởng Gia Đình Phật Tử Giác Minh (1960-1962?), Anh cùng Chị và 5 cháu, đã đến Mỹ định cư theo diện ODP từ năm 1992,

Anh hỏi thăm các Anh Nguyễn Quang Vui, Nguyễn Đình Thống, Nguyễn Đình Nam...

Và đây là địa chỉ của anh :

Bùi Thế San

1525 S. Del-Mar Ave. # H

San Gabriel, CA. 91776

- Chúng tôi đã mất liên lạc với Anh Hoàng Trọng Trữ (Virginia), Anh Nguyễn Liên (California), Anh, Chị nào có địa chỉ xin vui lòng cho biết.

- Anh Phúc Tuệ : Xin vui lòng viết trước, cho tôi có sẵn vài bài. Cám ơn đã tiếp tay, đóng góp.

Bản Tin 43 Trang 8